

Het is weer langer licht en langzaam laten we de koude en natte maanden achter ons. Gelukkig is er altijd muziek en zijn er componisten die ons meenemen en inspireren om het voorjaar óók muzikaal te vieren met o.a. weer nieuwe muziek van de jonge generatie.

We beginnen dit concert met een, voor mij, tot voor kort, onbekende, Letse componist. Uit Letland en de de andere Baltische staten komt heel interessante muziek, met name vocaal, dat wisten we al. Tijdens ons kerstconcert in december zongen we nog 2 koorwerken van de Let Rihards Dubra, verrassende klanken waar we mooie reacties op kregen. Zo vroeg iemand uit het publiek zich af of er ook instrumenten mee deden? (Het was een a-capella werk) Zij hoorde toch echt een "soort harp".

Een grote kennis van de menselijke stem in combinatie met een creatieve geest liggen hier aan ten grondslag. Spelen met boventonen en akoestiek. Daar schijnen de Baltten patent op te hebben. Zo ook bij het openings werk van dit concert:

Jānis Ivanovs schreef 14 koor vocalises. Een vocalise is een vocaal werk zonder tekst. De zanger(s) zingen op een vocaal; bijv. a, e, i, o, oe, uu, ei, ee en alle denkbare klankvariaties. De 14 vocalises hebben wel allemaal van Ivanovs een titel meegekregen, dat is niet gebruikelijk maar wel handig, want nu hebben de zangers er toch een beeld bij ondanks dat er geen echt verhaal is. De Titel is 'Gājputni' of wel 'Trekvogels', dat helpt ons bij het zingen. Het is een interessante vraag of je bij muziek 'beelden' ervaart. Of dat wat je hoort ook visueel kan worden? Ik hoor het graag van u.

We gaan verder met Daniel Elder en zijn muzikale visie op een gedicht van Sara Teasdale (1884-1933) 'Fresh and fearless'. Hoe ga je eigenlijk als componist te werk als je een tekst gaat componeren of toonzetten? Leest u eens voor uzelf de tekst... komt u uit op een ritme, kunt u de tekst klappen? Zo is waarschijnlijk Daniel Elder te werk gegaan en toen uitgekomen op een 10/8 maat.

1231231212 kan prima met een 4/4 gevoel waarbij je de 1e en 2e tel iets verlengt, probeert u maar. Heel consequent houdt de componist dit vol waardoor er een geinig dansant geheel ontstaat. Dansend de lente in.

In dit programma kunt u twee keer luisteren naar een koorzetting van het beroemde sonnet van William Shakespeare (1564-1616) 'Shall I compare thee to a summer's day?' 14 regels met het ritme van 10 lettergrepen.

Een koorwerk met piano begeleiding gecomponeerd door de jonge Brit Owain Park en verder op in het programma, a-capella in een jazzy jasje, het zelfde sonnet getoonzet door Nils Lindberg. Bijzonder, één tekst op totaal verschillende noten.

Na de hommage aan de liefde van Shakespeare het koorwerk 'Marriage'. Eric Witacre schreef dit werk voor zijn eigen 7-jarig huwelijk op 13e eeuwse woorden die doen denken aan het bijbelse Hooglied.

'Madrigal' van Fauré zou een 'stukje' kunnen zijn, uitgesproken door de 'Best man' bij een huwelijk. De jongens versus de meisjes beschuldigen elkaar in wisselzang van egoïsme en 'wreedheid' in de liefde, ze hebben wel een gezamenlijk refrein; 'Heb lief! Zoals wij jullie liefhebben.'

Fauré schreef dit werk voor het huwelijk van een oud-leerling en gebruikte hierbij het thema van de fuga van deel 8 in Fis uit het Wohltemperierte klavier van Bach.

De mooie en fel begeerde Silvia kennen we uit een tekst van wederom Shakespeare uit zijn toneelstuk 'Two gentlemen of Verona'. Wie is zij toch, zo oogverblindend?

In een licht swingende zetting van de Amerikaan George Shearing.

Ook Franz Schubert (1797-1828) verwerkte de Shakespeare woorden in zijn 'An Sylvia'.

Om het romantische beeld compleet te maken stappen we in een roeibootje en laten we ons meenemen op het spiegelend water. Zachtjes roeiend, gaan we voort... zwijgend, onder een indrukwekkende sterrenhemel. Met dank aan Samuel Barber, 'To be sung on the water'. Gedicht van Louise Bogan (1897-1970).

“Sure on this shining night’ eveneens van Barber op het gedicht van James Agee (1909-1955) sluit hier wat mij betreft naadloos op aan, een ode aan de schoonheid van de nacht. Deze tekst komt verder in het programma terug in de toonzetting van Morten Lauridsen.

Owain Park schreef in 2017 een cyclus van 6 koorliederen met piano met de titel ‘Windchimes’ U kent ze wel, hangend in de wind aan touwtjes, staafjes van bamboe of metaal die zo heerlijk onvoorspelbaar door de wind tot klinken komen.

Van deze cyclus zingen we in dit concert de eerste drie.

‘Sing to me, windchimes, my soul needs music. De vroege kersenbloesem als metafoor voor het leven want uiteindelijk is het altijd weer de lente die de winter verslaat.

Dank aan de dichters, de creatieve componisten, de fantastische zangers van het OKK en aan Philine voor haar muzikale inbreng en inzet en die van alle tien haar vingers.

Aan het einde van dit concert wensen wij u een goede nacht en als het naar meer smaakt..... zoete dromen, die na het ontwaken, terugkeren?

Eugène van Boheemen